

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521010273
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1521010273.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci obžalovaného U. W. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaných U. W. a U. W. ako aj prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/40/2021 zo dňa 14.07.2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17.08.2021 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok **z r u š u j e** vo vzťahu k obžalovaným U. W. a U. W. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa **v r a c i a** súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/40/2021 zo dňa 14.07.2021 o.i. boli obžalovaní U. W. a U. W. uznaní vinnými zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

U. W. a U. W. od presne nezistených osôb minimálne od mesiaca jún roku 2019 do 13.12.2020, na nestotožnených miestach predovšetkým v okrese Bratislava V, po prechádzajúcej vzájomnej dohode a vzájomnej výpomoci pri zadovážovaní a distribúcii omamných a psychotropných látok a za účelom získania nelegálneho finančného profitu si spoločne aj individuálne opakovane bez oprávnenia a povolenia zadovážovali, prechovávali a následne distribuovali omamné a psychotropné látky, a to účinnú látku metamfetamín, ktorá je v zmysle zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je zaradená do II. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa), ktoré sú v zmysle zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny psychotropných látok, a účinnú látku tetrahydrokanabinol (THC), ktorá je v zmysle zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny psychotropných látok, pričom takto zadovážené omamné a psychotropné následne predávali, resp. poskytovali za protihodnotu vopred dohodnutým odberateľom, a to minimálne osobám P. A., L. W., L. Q., D. Y. a Q. E., a U. W. si rastliny rodu Cannabis (konopa) zadovážoval aj tým spôsobom, že ich obstarával od T. F., ktorému ako sprostredkovateľovi poskytol metamfetamín pre bližšie nestotožnenú osobu pod menom U., pričom T. F. tento metamfetamín uskladnil a vymenil s osobou pod menom U. za rastliny rodu Cannabis, ktoré následne odovzdával U. W., resp. ich sám predával vopred dohodnutým odberateľom - minimálne osobe L. F., pričom

U. W. dňa 13.12.2020 po začatí služobného zákroku príslušníkmi PZ odhodil na zem mikroténové vrečko, ktoré bolo zaistené pri obhliadke miesta činu, a v ktorom sa nachádzal béžový kryštalický materiál s hmotnosťou po usušení 91.890 miligramov obsahujúci 69.377 miligramov absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 1.734 obvyklých jednorazových dávok drogy, pričom celková hodnota uvedeného materiálu v 4. štvrtroku 2020 na území Bratislavského samosprávneho kraja predstavovala sumu minimálne 4.594,50 €, a počas domovej prehliadky uskutočnenej dňa 13.12.2020 v byte č. XXX nachádzajúcom sa na 9. poschodí bytového domu súp. číslo XXX, nachádzajúceho sa na ul. F. W. č. XX v Q., zapísanom na LV č. XXXX pre katastrálne územie D., obec Q. - mestská časť D., okres Bratislava II, ktorého užívateľom bol U. W., boli ním dobrovoľne vydané, resp. zaistené nasledovné veci - plastový pohárík so zeleným s obsahom béžového kryštalického materiálu s hmotnosťou 224 miligramov obsahujúci 169 miligramov absolútneho metamfetamín, čo predstavuje minimálne štyri obvykle jednorazové dávky drogy, plastové vrečko s logom IKEA s obsahom hnedého kryštalického materiálu s hmotnosťou 1749 miligramov obsahujúce 1.277 miligramov absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 32 obvyklých jednorazových dávok drogy, plastové vrečko s tlakovým uzáverom s logom IKEA s obsahom béžového kryštalického materiálu s hmotnosťou 85 miligramov obsahujúce 63 miligramov absolútneho metamfetamín, čo predstavuje minimálne 2 obvykle jednorazové dávky drogy, papierová škatuľka bez vrchnáku s obsahom béžového kryštalického materiálu s hmotnosťou 82 miligramov obsahujúca 59 miligramov absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 1 obvyklú jednorazovú dávku drogy, papierová skladačka s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 33 miligramov obsahujúca 25 miligramov absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 1 obvyklú jednorazovú dávku drogy, béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 67 miligramov obsahujúci 46 miligramov absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 1 obvyklú jednorazovú dávku drogy, plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 40 miligramov obsahujúce 30 miligramov absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 1 obvyklú jednorazovú dávku drogy, plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 88 miligramov obsahujúce 66 miligramov absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 2 obvykle jednorazové dávky drogy, plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 473 miligramov obsahujúce 46 miligramov absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 2 obvykle jednorazové dávky drogy, béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 78 miligramov obsahujúci 53 miligramov absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 1 obvyklú jednorazovú dávku drogy, plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 61 miligramov obsahujúce 46 miligramov absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 1 obvyklú jednorazovú dávku drogy, sklenená nádoba s obsahom sušeného konope s celkovou hmotnosťou 2.149 miligramov obsahujúca 274 miligramov účinnej látky tetrahydrokarabinolu (THC), čo predstavuje minimálne 9 obvyklých jednorazových dávok drogy, plastová škatuľka s obsahom sušeného konope s celkovou hmotnosťou 902 mg obsahujúca 85 miligramov účinnej látky tetrahydrokarabinolu (THC), čo predstavuje minimálne 3 obvykle jednorazové dávky drogy, plastová taška „Tesco“ s obsahom sušeného konope s celkovou hmotnosťou 1.255 miligramov obsahujúca 197 miligramov účinnej látky tetrahydrokarabinolu (THC), čo predstavuje minimálne 7 obvyklých jednorazových dávok drogy,

pričom U. W. dňa 13.12.2020 dobrovoľne vydal príslušníkom PZ plastové vrečko s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou 2.152 miligramov obsahujúce 1.623 miligramov absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 41 obvyklých jednorazových dávok drogy,

pričom T. F. dňa 13.12.2020 dobrovoľne vydal 16 kusov plastových vreciek s obsahom sušeného konope (marihuana) s celkovou hmotnosťou 17.099 miligramov obsahujúcich 3.642 miligramov účinnej látky tetrahydrokarabinolu (THC), čo predstavuje minimálne 121 obvyklých jednorazových dávok drogy a počas domovej prehliadky uskutočnenej dňa 13.12.2020 v obytnej nebytovej budove označenej súp. číslo XXXXX, nachádzajúcej sa v Bratislave - miestnej časti Podunajské Biskupice, zapísanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie Podunajské Biskupice, obec Bratislava - mestská časť Podunajské Biskupice, okres Bratislava II, ktorého užívateľom bol T. F. boli ním dobrovoľne vydané, resp. zaistené nasledovné veci - poskladaný alobal s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 255 miligramov obsahujúci 100 miligramov absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 3 obvyklé jednorazové dávky drogy, biely kryštalický materiál s hmotnosťou 79 miligramov obsahujúci 60 miligramov absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 2 obvyklé jednorazové dávky drogy, béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 23 mg obsahujúci 14 miligramov absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 1 obvyklú jednorazovú dávku drogy, plastové vrečko s tlakovým uzáverom s

obsahom sušeného konope s celkovou hmotnosťou 13.862 miligramov obsahujúce 3.188 miligramov účinnej látky tetrahydrokarabinolu (THC), čo predstavuje minimálne 106 obvyklých jednorazových dávok drogy, sklenená dóza s obsahom sušeného konope s celkovou hmotnosťou 5.723 miligramov obsahujúca 675 miligramov účinnej látky tetrahydrokarabinolu (THC), čo predstavuje minimálne 23 obvyklých jednorazových dávok drogy, plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope s celkovou hmotnosťou 152 mg obsahujúce 17 miligramov účinnej látky tetrahydrokarabinolu (THC), čo predstavuje minimálne 1 obvyklú jednorazovú dávku drogy,

za čo súd prvého stupňa obžalovanému U. W. podľa § 172 ods. 2 s použitím § 36 písm. j), písm. l), písm. n), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, a obžalovanému U. W. podľa § 172 ods. 2 s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3 § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd prvého stupňa zariadil oboch obžalovaných do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona obom obžalovaným uložil ochranný dohľad na 2 roky.

Súd prvého stupňa výrok o treste vo vzťahu k uvedeným dvom obžalovaným odôvodnil nasledovne:

„Obžalovaný U. W. nebol v minulosti na území Slovenskej republiky súdne trestaný a bol jedenkrát postihnutý za spáchanie priestupku. Obžalovaný U. W. bol v minulosti trikrát súdne trestaný a štrnásťkrát bol postihnutý za spáchanie priestupkov. Súd pri úvahách o druhu a výmere trestov zohľadnil všetky vyššie uvedené skutočnosti a riadiac sa ustanovením § 34 Trestného zákona dospel k záveru, že uložené tresty odňatia slobody vymerané súdom splnia účel generálnej aj individuálnej prevencie. Súd u všetkých troch obžalovaných trest znížil pod dolnú hranicu trestnej sadzieb za splnenia zákonných podmienok ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, pričom postupoval aj podľa stanoviska trestného kolégia NS SR č. Tpj 55/2016 z 27.06.2017 tak, ako by to mohlo byť pri uzatvorení dohody o vine a treste. Obžalovaní od počiatku svoju trestnú činnosť priznali, oľutovali a napomáhali OČTK i súdu pri objasňovaní skutkového stavu, čím získali dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona. Obžalovaný U. W. tým, že doposiaľ nebol súdne trestaný a má v registri priestupkov len jeden dopravný priestupok, získal aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť, a to vedenie riadneho života pred skutkom - § 36 písm. j) Trestného zákona. Naopak, obžalovaný U. W. pri existencii dvoch poľahčujúcich okolností má aj jednu priťažujúcu a to, že spáchal svoj trestný čin v čase plynutia skúšobnej doby, teda už bol raz (na čo súd mohol prihliadnuť) odsúdený - § 37 písm. m) Trestného zákona. Zhodnotiac uvedené, súd obžalovaného U. W. uložil trest odňatia slobody v trvaní 7 a pol roka, obžalovanému U. W. v trvaní 8 a pol roka a obžalovanému T. F. v trvaní 2 roky. G. U. i U. W. pre výkon trestov súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia cez tzv. zmierňovacie ustanovenie § 48 ods. 4 Trestného zákona, títo doposiaľ ešte vo výkone trestu odňatia slobody neboli a ich nápravu a prevýchovu možno docieľiť i miernejším stupňom stráženia.“

Proti tomuto rozsudku podali obžalovaní U. W. a U. W. ako aj prokurátor v zákonnej lehote odvolanie.

Obžalovaní U. W. a U. W. podali odvolanie prostredníctvom spoločného obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 22.07.2021. Obhajoba namieta neprimeranú prísnosť oboch uložených trestov z dôvodu, že obžalovaní na hlavnom pojednávaní urobili vyhlásenie o svojej vine, skutok v plnom rozsahu doznali a oľutovali. Od začiatku prípravného konania spolupracovali s vyšetrovateľom NAKA nielen pri objasňovaní skutku kladeného im za vinu, ale bez ohľadu na vlastnú bezpečnosť a bezpečnosť svojej rodiny napomáhali aj pri odhaľovaní a rozkrývaní iných zločinov drogovej scény hlavného mesta SR. Tieto informácie uviedla obhajoba do zápisnice v záverečnej reči, avšak v tom čase ich nemala doložené písomnou formou. Preto ako súčasť tohto odvolania obhajca prikladá potvrdenie vyšetrovateľa NAKA o rozsahu a závažnosti spolupráce obžalovaných U. W. a U. W. s orgánmi činnými v trestnom konaní. Akcia „P.“ je jednou z najväčších, doposiaľ zrealizovaných akcií PZ v boji proti drogám. Obhajca predložil aj dve z mnohých vyjadrení médií k tejto akcii. Zároveň priložil rodné listy detí obžalovaných, ktoré sú maloleté, a sú v ich opatere. Jedno má päť a druhé rok. Obhajoba je toho názoru, že tresty uložené prvostupňovým súdom neodzrkadľujú mieru a dôležitosť spolupráce obžalovaných, aj pri menšej spolupráci využívajú prvostupňové súdy celú mieru zákonného zníženia trestu, keď dolná hranica takto zníženého trestu je u obžalovaných U. W. a U. W. 5 rokov. Je úlohou prvostupňového súdu vykonať dokazovanie a uložiť spravodlivý trest. Z týchto dôvodov obhajca navrhol, aby odvolací súd vo vzťahu k uvedeným dvom obžalovaným zrušil napadnutý rozsudok a uložil im spravodlivý trest.

Prílohou odvolania obžalovaných je okrem rodných listov detí a článkov z médií potvrdenie vyšetrovateľa 1. oddelenia vyšetrovania národnej kriminálnej agentúry, odbor Bratislava, Prezídia policajného zboru, ČVS: PPZ-26/NKA-BA1-2020, zo dňa 16.07.2021 s obsahom, že obžalovaní U. W. a U. W. niekoľkokrát vypovedali pred vyšetrovateľom PZ v procesnom postavení svedka a v priebehu prebiehajúceho konania možno konštatovať, že nimi podané výpovede významnou mierou napomohli pri objasňovaní a dokumentovaní trestnej činnosti spáchanej zločineckou skupinou. Nimi podané informácie o páchateloch, ktorými disponujú, a najmä ich vlastné rozhodnutie poskytovať takéto informácie orgánom činným v trestnom konaní a preverenie a potvrdenie ich pravdivosti, umožňujú orgánom činným v trestnom konaní tieto využiť pri objasňovaní vyššie uvedenej trestnej činnosti.

Dňa 15.07.2021 podal prokurátor odvolanie proti výroku o treste uloženom obžalovaným U. W. a U. W.. U. odôvodnil odvolanie podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.07.2021. Namieta, že súd nerešpektoval dôsledne zásady pre ukladanie trestov podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, a to vzhľadom na osoby obžalovaných U. W. a U. W.. Pre stanovenie trestnej sadzby, ktorá dostatočne naplní funkciu individuálnej prevencie je nevyhnutné vyhodnotiť osoby páchatelov vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení konkrétneho páchatela treba skúmať aj jeho negatívny alebo pozitívny význam pre spoločnosť, ktorý vyplýva z jeho správania sa v nej. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatela bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognóz jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom. Prokurátor akcentuje skutočnosť, že trestná činnosť obžalovaných bola počas prípravného konania zadokumentovaná tak, že distribúciu drog zabezpečovali obžalovaní spoločne. Dňa 13.12.2020 obžalovaný U. W. pri služobnom zákroku príslušníkov PZ odhodil na zem mikroténové vrečko, v ktorom sa podľa výsledkov znaleckého skúmania nachádzal béžový kryštalický materiál s hmotnosťou po usušení 91.890 miligramov obsahujúci 69.377 miligramov absolútneho metamfetamínu. Počas následnej domovej prehliadky boli v obydliach oboch obžalovaných zaistené drogy zabalené a pripravené na distribúciu pravdepodobne konečným konzumentom drog. Tieto spotrebiteľské balenia mali hmotnosť od cca 60 miligramov po cca 200 miligramov, čo evidentne korešponduje s množstvom, ktoré koneční užívatelia drog považujú za jednotlivé dávky drogy. Z uvedeného vyplýva, že balík s drogou (metamfetamín) s celkovou hmotnosťou 91.000 miligramov, ktorý U. W. pri služobnom zákroku dňa 13.12.2020 odhodil, bol určená práve na jeho rozdelenie na jednotlivé dávky a následnú distribúciu. Pokiaľ berieme do úvahy názor Krajského súdu Bratislava o stanovení hmotnosti jednej obvykle jednorazovej dávky drogy (konkrétne metamfetamínu) na použitie, t.j. 100 miligramov, z uvedenej masy drogy o hmotnosti 91.000 miligramov by obžalovaní boli schopní vytvoriť takmer 1000 obvykle jednorazových dávok drogy na použitie. To znamená, že obžalovaní zabezpečovali distribúciu návykových látok pomerne širokému okruhu konzumentov, pričom ich konanie malo nepochybne neblahý dopad na zdravie týchto konzumentov a na ich následné sociálne správanie (inak povedané predajom návykových látok závislým osobám v zistenom rozsahu jednoznačne prispievali k zvyšovaniu kriminality v okruhu svojej pôsobnosti, keďže z aplikačnej praxe je zrejmé, že tzv. konzumenti drog sa za účelom získania finančných prostriedkov potrebných na nadobudnutie návykových látok nezriedka dopúšťajú trestnej činnosti najmä na úseku proti majetku). Z uvedeného vyplýva, že obžalovaní závažne ovplyvňovali fungovanie komunity, v rámci ktorej fungovali, so značne negatívnym dopadom na jej členov. Z týchto dôvodov má prokurátor zato, že tresty uložené obžalovaným by dostatočným spôsobom neplnili účel represie, individuálnej prevencie, ochrany spoločnosti, ani účel generálnej prevencie, nakoľko by dostatočným spôsobom neodrádzali iných od páchania drogovej trestnej činnosti. V prípade obžalovaných nešlo o drobných dílerov, pri ktorých by zákonom ustanovená hranica trestnej sadzby (10 až 15 rokov) mohla byť považovaná za neprimerane prísnu, ale naopak, o osoby, ktoré cieľavedome, za účelom vlastného prospechu zadovážovali návykové látky, ktoré následne distribuovali väčšiemu (presne neustálenému) počtu konzumentov. Intervenujúci prokurátor na hlavnom pojednávaní uskutočnenom dňa 14.07.2021 na otázku samosudcu uviedol, že má záujem (v súlade vôľou obžalovaných prejavenu ešte v priebehu prípravného konania) o uzavretie dohody o uznaní viny a prijatí trestu, pričom na základe dotazu samosudcu (napriek tomu, že tento postup nie je štandardný) predniesol návrh trestu, ktorý by v prípade prerušenia hlavného pojednávania za účelom uzavretia dohody o vine a treste obžalovaným ponúkol. Po prednesení tohto návrhu obhajcovia obžalovaných (a neskôr po porade s nim aj samotní obžalovaní) uviedli, že predmetný návrh trestu považujú za nadnesený a z uvedeného dôvodu nemajú záujem o uzavretie dohody o uznaní viny a prijatí trestu. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že nie je možné rozumne

predpokladať, že by obžalovaní (resp. ich obhajcovia) odmietli prokurátorom navrhovaný trest (vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov so zaradením jeho výkonu do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia vo vzťahu ku obžalovanému U. W. a 9 rokov a 6 mesiacov so zaradením jeho výkonu do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia vo vzťahu k obžalovanému U. W. za súčasného uloženia ochranného dohľadu na dobu dvoch rokov v prípade oboch obžalovaných) bez toho, aby disponovali presvedčením hraničiacim s istotou, že rozhodnutie samosudcu vo vzťahu vo výroku o treste bude pre obžalovaných priaznivejšie. Taktiež je potrebné konštatovať, že v tomto prípade nešlo o situáciu podobnú tým, ktoré primáli trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k prijatiu stanoviska č. Tpj 55/2016 (kedy počas určitého obdobia z dôvodu potreby ustálenia postupu v rámci rezortu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky dochádzalo k minimalizovaniu využitia inštitútu dohody o uznaní viny a prijatí trestu), keďže v tejto veci prokurátor prejavil záujem o uzavretie dohody o vine a treste, v rámci ktorého mienil obžalovaným ponúknuť trest znížený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, v ktorom boli zohľadnené všetky okolnosti spáchaného skutku a osôb obžalovaných tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 34 ods. 4 Trestného zákona. Prokurátor má zato, že takýmto účelovým použitím stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky došlo v podstate k úplnému ignorovaniu postavenia prokurátora ako subjektu disponujúceho návrhovými oprávneniami vo vzťahu ku inštitútu dohody o uznaní viny a prijatí trestu, čo prokurátor považuje minimálne za konanie obchádzajúce ducha zákona.

Vo vzťahu ku samosudcom deklarovanej prevahe poľahčujúcich okolností na strane obžalovaných je potrebné okrem ich v podstate neexistujúceho odôvodnenia poukázať aj na ďalšie skutočnosti, a to najmä

nesprávne vyhodnotenie jednej z týchto okolností ako aj ich zamieňanie s dôvodmi na postup podľa § 39 Trestného zákona. Z ústneho ani písomného odôvodnenia rozsudku nevyplýva dôvod priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, pričom táto poľahčujúca okolnosť bola obžalovaným priznaná nesprávne. V tejto súvislosti aj s poukazom na vykonané vyšetrovanie prokurátor konštatuje, že význam priznania obžalovaných (v prípravnom konaní obvinených) súd v tomto konaní značne hyperbolizoval, a to vzhľadom na to, že to bola zo strany obvineného jediná možnosť smerujúca k aspoň čiastočnému zníženiu trestu, pričom je na mieste konštatovať, že obžalovaní sa ku spáchaniu skutku, pre ktorý boli trestne stíhaní, priznali až so značným časovým odstupom a pod ťarchou dôkazných prostriedkov svedčiacich v ich neprospech (obaja obžalovaní počas výsluchu zo dňa 14.12.2020 v procesnom postavení obvinených odmietli vypovedať, pričom ich priznaniu počas ďalšieho výsluchu predchádzali výpovede svedkov P. A., L. W. a L. Q., ktorí zhodne vypovedali, že od U. a U. W. kupovali pervitín, resp. marihuanu). S poukazom na uvedené je dôvodné konštatovať, že dôkazy zadovážené v priebehu vyšetrovania pred opakovaným výsluchom U. W. a U. W. (v rámci ktorého pod ťarchou dôkazov zmenili svoj postoj a priznali spáchanie skutku, pre ktorý im bolo vznesené obvinenie) dostatočne preukazovali dôvodnosť právnej kvalifikácie skutku, pre ktorý im dňa 14.12.2021 bolo vznesené obvinenie. S predmetnou proklamáciou súvisí aj ďalšia okolnosť, a to že pri vykonaní domovej a osobnej prehliadky bolo zaistené (resp. obžalovanými dobrovoľne vydané - tu prokurátor poznamenáva, že aj v prípade, ak by ich obžalovaní dobrovoľne nevydali, boli by pri vykonaných prehliadkach zaistené) také množstvo psychotropných látok, že ich samotná držba postačovala na to, aby bolo obžalovanému U. W. vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin a obvinenému U. W. pre zločin. Po skončení znaleckého dokazovania u obžalovaných v podstate neexistovala žiadna reálna, rozumne vysvetliteľná odôvodnená a uveriteľná procesná obrana. S poukazom na uvedené nie je zrejmé, na základe akého myšlienkového pochodu dospel samosudca k priznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, keďže tento postup nebol na jednej strane nebol vôbec vysvetlený, a na strane druhej je nelogický minimálne z vyššie uvedeného dôvodu. Je potrebné dôsledne rozlišovať tzv. poľahčujúce okolnosti a okolnosti podmieňujúce použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu, a to z dôvodu, že existencia jednej alebo viacerých poľahčujúcich okolností na strane páchatelov trestnej činnosti neodôvodňuje bez ďalšieho postup podľa § 39 Trestného zákona, keďže je zrejmé, že na použitie tohto inštitútu sa vyžadujú iné mimoriadne okolnosti ako tie, ktoré sú zakotvené v § 36 Trestného zákona.

Vo vzťahu ku osobe obžalovaného U. W. nie je možné opomenúť ani to, že ide o recidivistu, ktorý bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný a 14 krát priestupkovo stíhaný, pričom aktuálne stíhaného skutku sa dopustil počas doby, kedy podmienične vykonával trest odňatia slobody (počas plynutia skúšobnej doby pokračoval v zadovážaní a následnom predaji psychotropných látok). U páchatelov, ktorí sa opakovane dopúšťajú trestnej činnosti, navyše ešte v dobe podmieničného odsúdenia, je nevyhnutné ukladať nepodmieničné tresty odňatia slobody s náležitým využitím rozpätia zákonom stanovenej

trestnej sadzby a to v jej hornej polovici. U obžalovaného U. W. v minulosti ukladané tresty zjavne neplnili účel individuálnej prevencie, nakoľko sa následne dopustil obzvlášť závažného zločinu, pričom uvedenou trestnou činnosť si evidentne zabezpečoval zdroj svojej obživy. To znamená, že celé penzum „pracovnej“ činnosti U. W. spočívalo v distribúcii drog. Uvedený spôsob zabezpečovania svojich životných potrieb možno pričítať aj obžalovanému U. W..

Na okraj prokurátor poukazuje aj na zrejmy nesúlady medzi právnou vetou napadnutého rozsudku a právnou kvalifikáciou skutku, pre ktorý boli obžalovaní uznaní vinnými, keďže v právnej vete absentuje uvedenie slovného spojenia „vo väčšom rozsahu“ ako kvalifikačného predpokladu vymedzeného v ustanovení § 172 ods. 2 písm. e) Trestného zákona.

Rovnako je potrebné vziať do úvahy aj absolútnu arbitrárnosť odôvodnenia vydaného rozsudku, ktoré nespĺňa ani minimálne požadované štandardy napriek tomu, že ide o rozhodnutie zásadného charakteru. V rámci ustálenej aplikačnej praxe orgány súdnej moci nezriedka kriticky hodnotia nedostatočne odôvodnené návrhy (podnety) orgánov činných v trestnom konaní (v priebehu prípravného konania) s formuláciou, že v rámci trestného konania je bytostne dôvodné podrobne odôvodniť každý návrh keďže v rámci tohto konania dochádza k závažným zásahom do základných ľudských práv dotknutých subjektov, pričom táto kritika je podľa názoru prokurátora absolútne správna a odôvodnená. Vychádzajúc z uvedeného je nepochybné, že rozhodnutia súdu musia byť natoľko právne perfektné a odôvodnené, aby z nich bez akýchkoľvek pochybností vyplývali dôvody, pre ktoré súd rozhodol spôsobom vymedzeným vo výroku rozhodnutia, k čomu, žiaľ, v prípade napadnutého rozhodnutia nedošlo. V čase, kedy sa orgány ochrany a vymožitelnosti práva snažia p znovuzískanie celospoločenskej dôvery, je základnou povinnosťou týchto orgánov konať v súlade so zákonom a základnými zásadami trestného konania, a to vrátane ich povinnosti náležitého vysvetlenia (odôvodnenia) vydaných rozhodnutí.

S poukazom na vyššie uvedené prokurátor považuje odvolaním napadnutý rozsudok súdu za nezákonný a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec prvostupňovému súdu, aby vec znova prejednal a rozhodol, resp. aby sám rozhodol tak, že obžalovanému U. W. podľa § 172 ods. 2 s použitím § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov s jeho zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, a zároveň mu uložil ochranný dohľad na 3 roky, a obžalovanému U. W. uložil podľa § 172 ods. 2 s použitím § 36 písm. l.), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, a tiež ochranný dohľad po dobu 3 roky.

Obžalovaní U. W. a U. W. sa vyjadrili k odvolaniu prokurátora prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 11.08.2021 tak, že rozsudok považujú za zákonný a vecne správny. Prvostupňový súd však nevyužil celý rozsah zmiernenia trestu, ktorý mu umožňuje Trestný zákon. S týmto obžalovaní nesúhlasili, pretože rozsah pomoci obžalovaných je takej povahy, že po dobu niekoľko rokov ovplyvni drogovú scénu v Bratislave. Obžalovaní tak učinili bez ohľadu na vlastnú bezpečnosť. Miera ich spolupráce nebola v uloženom treste plne ocenená.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniam obžalovaných, ktoré mu boli v súlade s § 314 Trestného poriadku doručované.

Po predložení veci dňa 13.08.2021 Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd predovšetkým zistil nedostatky v predkladacej správe, ktorá okrem svojej neprehľadnosti obsahuje aj vecné pochybenia. Súdu prvého stupňa uniklo, že obžalovaný T. F. nepodal voči rozsudku odvolanie, a ani prokurátor nepodal odvolanie v časti týkajúcej sa obžalovaného T. F.. Rozsudok teda voči nemu nadobudol právoplatnosť márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania. Napriek tomu súd prvého stupňa obžalovanému F. a jeho obhajcovi doručoval odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaných U. a U., ktoré sa nijako nemohlo dotknúť obžalovaného T. F., keďže bolo obmedzené na výroky o treste uloženom obžalovaným U. W. a U. W.. Obhajca obžalovaného T. F. reagoval na doručenie odvolania prokurátora v tom zmysle, že obžalovaný T. F. odvolanie nepodal a netýka sa ho ani odvolanie prokurátora. Toto podanie súd prvého stupňa úplne nesprávne vyhodnotil ako odvolanie obžalovaného T. F. a uviedol ho do predkladacej správy.

Ďalším nedostatkom predkladacej správy je familiárne označovanie obžalovaných ako „W.“, čo napriek zhode obžalovaných v priezvisku nemá miesto vo formálnom predkladaní veci odvolaciemu súdu na rozhodnutie o obzvlášť závažnom zločine. Nepatria sem rozvité vety obsahujúce zbytočné príslovky ako „rovnako“, „tiež“ a pod., na druhej strane však na predkladacej správe v rozpore s § 191 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z.z. chýba označenie veci ako väzobnej. V zmysle tlačív zverejnených Ministerstvom spravodlivosti SR pre trestné oddelenia súdov je na predkladacej správe potrebné uviesť výlučne údaje o tom, ktoré rozhodnutie sa napáda, kde v spise sa nachádza, kto podal odvolanie, a kde sa toto v spise nachádza (tlačivo č. 160350).

Uvedené nedostatky sprevádzajúce predloženie veci odvolaciemu súdu sú však marginálne, súd prvého stupňa sa totiž dopustil podstatne vážnejšieho pochybenia, ktoré činí rozsudok v napadnutej časti nezákonným. Odvolací súd po ustálení rozsahu svojej revíznej povinnosti, ktorá je určená podanými odvolaniami, v zmysle ktorých sa obmedzuje na výrok o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovaným U. W. a U. W., a na konanie predchádzajúce napadnutým výrokom o treste, primárne konštatoval prípustnosť odvolaní podaných obžalovanými a prokurátorom (306 ods. 1 Trestného poriadku) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci rozhodol bez toho, aby sa vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čo sa prejavilo aj v písomnom odôvodnení rozhodnutia, ktoré nezodpovedá požiadavkám § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Rozsudok je v napadnutých výrokoch o treste nepreskúmateľný.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok pre chyby napadnutých výrokov rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, alebo ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20170101.html>> alebo <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20170101.html>>, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec spravidla súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V podal dňa 10.06.2021 obžalobu o.i. na U. W. a U. W. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.07.2021 obžalovaný U. W. aj obžalovaný U. W. každý samostatne učinili vyhlásenie o svojej vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a následne

kladne odpovedali na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaných U. W. i vyhlásenie U. W. o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu ich priznania nevykonal, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Súd prvého stupňa na základe vyhlásenia obžalovaných U. W. a U. W. o vine uznal obžalovaných vinnými zo spáchania žalovaného trestného činu na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemohol byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť, a ani nebola odvolaním napadnutá.

Podľa § 269 Trestného poriadku súd prvého stupňa vykonal dokazovanie prečítaním obžaloby, uznesenia o ponechaní vo väzbe, správ, lustrácií, odpisov registra trestov obžalovaných a výpisov z evidencie priestupkov.

Odvolací súd upozorňuje súd prvého stupňa, že obžaloba ani rozhodnutie súdu o väzbe nie sú dôkazmi, ktoré by sa mali vykonávať na hlavnom pojednávaní, keďže obžaloba je návrh orgánu činného v trestnom konaní, na podklade ktorého začína konanie pred súdom, a uznesenie súdu o ponechaní vo väzbe po podaní obžaloby z hľadiska skutočností rozhodujúcich pre ukladanie trestov nemá žiaden relevantný význam. Z tohto pohľadu odvolací súd považuje čítanie obžaloby a uznesenia o väzbe pred súdom prvého stupňa v rámci vykonávania dôkazov za nadbytočné a bezvýznamné. Navyiac, prednesenie obžaloby prokurátorom v úvode hlavného pojednávania je jeho zákonnou povinnosťou a zo zápisnice o hlavnom pojednávaní je zrejmé, že prokurátor si túto povinnosť aj splnil. Nie je preto pochopiteľné, prečo súd na tom istom hlavnom pojednávaní znova čítal tú istú obžalobu, a aké skutočnosti dôležité pre ukladanie trestu obžalovaným z nej zistil.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný U. W. nemá záznam v registri trestov, dopustil sa priestupkov v cestnej premávke. Obžalovaný U. W. má v registri trestov 2 zahladené odsúdenia a odsúdenie pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. OT/171/2020 zo dňa 28.08.2020, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok do 28.02.2022.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Nepreskúmateľnosť napadnutých výrokov o treste odvolací súd predovšetkým vzhliadol v tom, že súd prvého stupňa vôbec neuviedol, akými úvahami sa spravoval pri analogickej aplikácii stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR publikovaného v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SR pod č. Tpj 55/2016, a ktoré jeho časti a z akých dôvodov použil. Súd prvého stupňa nijako neodôvodnil, aké skutočnosti u obžalovaných boli základom pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, len stroho konštatoval, že „napomáhali orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní skutku“. Z takejto konštatácie nie je možné zistiť, čo v skutočnosti súd prvého stupňa bral do úvahy ani pri ustálení poľahčujúcej okolnosti, a ani pri mimoriadnom znížení trestu pod spodnú hranicu trestnej sadzby. V tomto smere vyplýva z príloh obhajoby k odvolaniu, že obžalovaní sa mali podieľať na rozkrytí väčšej skupiny páchatelov drogovej trestnej činnosti, avšak ani potvrdenie tejto skutočnosti vyšetrovateľom PZ v danej veci nedáva možnosť súdu objektívne posúdiť údajný prínos obžalovaných. Navyše, súd prvého stupňa sa uvedeným vôbec nezaoberal. Práve konkretizácia spoločenského prínosu obžalovaných a jeho komparácia s rozsahom negatívnych spoločenských dôsledkov trestnej činnosti obžalovaných musí byť základom pre úvahu, či je na mieste priznať obžalovaným poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, alebo (a) mimoriadne znížiť trest odňatia slobody z dôvodu ich vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní v

zmysle argumentu a *minori ad maior*, z ktorého vychádzal Najvyšší súd SR vo svojom zjednocujúcom stanovisku, v zmysle ktorého „ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minori ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu“.

Z citovaného stanoviska najvyššieho súdu vyplýva, že použitie § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona nie je obligatónym právnym následkom vyhlásenia viny obžalovaným na hlavnom pojednávaní, a neaplikuje sa en bloc, čo znamená, že súd je povinný zvážiť, či okolnosti prípadu a pomery obžalovaného odôvodňujú takýto postup (rovnako ako prokurátor nie je pri uzavretí dohody o vine a treste povinný vždy navrhnúť trest znížený v porovnaní so zákonnou sadzbou o jednu tretinu). Na to, aby mohol uvedenú úvahu súd realizovať, musí mať k dispozícii podklady osvetľujúce pomery obžalovaného a okolnosti prípadu, in concreto napr. právoplatný rozsudok týkajúci sa páchatel'ov, ktorí boli obžalovanými usvedčení, ak takýto rozsudok neexistuje, obžalobu alebo uznesenie o vznesení obvinenia takýmto páchatel'om, príp. rozhodnutia prokurátora vykonávajúceho vo veci usvedčovaných páchatel'ov dozor v prípravnom konaní a pod. Je teda nevyhnutné, aby si súd prvého stupňa takéto podklady zabezpečil, a v prípade ich nedostatočnosti podľa vlastnej úvahy prípadne vypočul vyšetrovatel'ku PZ kpt. T. J. N. v procesnom postavení svedka k forme a rozsahu spoločenského prínosu obžalovaných.

Odvolací súd vytyka súdu prvého stupňa nedostatočné, ba až chýbajúce odôvodnenie výrokov o treste uloženom obžalovaným ako páchatel'om obzvlášť závažného zločinu. Dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia je základnou podmienkou legitimacy rozhodnutia súdu. Problematika odôvodňovania súdnych rozhodnutí bola predmetom rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva. Právo na riadne, logické, racionálne a presvedčivé rozhodnutie je súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva „rozsudky súdov a tribunálov musia dostatočne uviesť dôvody, na ktorých sú založené.“ (Garcia Ruiz v. Španielsko) alebo „národné súdy musia ale vyjadriť s dostatočnou jasnosťou dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia.“ (Hadjianastassiou v. Grécko). Povinnosť súdu dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplýva aj zo základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. V obdobnom duchu sa nesie aj judikatúra Ústavného súdu SR, napr. III. ÚS 311/07, podľa ktorého „takýto postup vyplýva z potreby transparentnosti vysluhovania spravodlivosti, ktorá je nevyhnutnou súčasťou každého justičného aktu. Odôvodnenie rozhodnutia je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny.“ Ústavný súd tiež konštatoval, že „podobne ako v skutkovej oblasti, aj v oblasti nedostatočne vyloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie (subsumpcia skutkového stavu pod zvolené právne normy) nastávajú obdobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne k nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež aj so zásadami spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.“ (I. ÚS 33/2012).

Odôvodnenie napadnutých výrokov rozsudku v žiadnom prípade nezodpovedá nastoleným ústavným a zákonným požiadavkám, a preto odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaných a prokurátora je dôvodné pre nedostatočne zistený skutkový stav a chýbajúce riadne odôvodnenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd nemohol zrevidovať úvahy súdu prvého stupňa zo zákonných hľadísk, pretože tieto sa v napadnutom rozsudku nenachádzajú. Keďže odvolací nemohol nahrádzať činnosť a rozhodnutie súdu prvého stupňa, prejednal vec na neverejnom zasadnutí, pričom napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude zabezpečiť vyššie uvedené podklady pre možnosť riadnej úvahy o treste, tieto na hlavnom pojednávaní podľa § 269 Trestného poriadku prečítať, a to vrátane listín predložených obhajobou k odvolaniu, vyhodnotiť, či je ešte potrebné vypočuť vyšetrovatel'ku PZ, a pred novým rozhodnutím vo veci sa dôsledne vysporiadať s naznačenými právnymi otázkami. V neposlednom rade bude súd prvého stupňa povinný svoje rozhodnutie odôvodniť v súlade s požiadavkami § 168 ods. 1 Trestného poriadku tak, aby bolo preskúmateľné.

Odvolací súd na podklade § 174 ods. 1 Trestného poriadku, in fine, nariaďuje súdu prvého stupňa, aby vydal opravné uznesenie, ktorým uvedenie do súladu právnu vetu právoplatnej časti rozsudku o vine s tým, ako bol rozsudok na hlavnom pojednávaní dňa 14.07.2021 vyhlásený (do právnej vety doplniť formuláciu „vo väčšom rozsahu“).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.